

Cló Nua-Rómánaç (1964)

CAIBIDEAL 1: *Cúis mo scéil—beirtear mé—mo máthair agus an Seandúine Liat—an tíg s’againne—
an gleann ’nár tógad mé—cruatán padó ag Gaelaib.*

TÁID NA NÉITHE ATÁ LUAITE AGAM sa scríobinn seo dá gcur agam ann de bhrí go bfuil an saol eile ag druidim liom go sciobta—abrad uainn go léir an droch-rud agus nár aithneodáid an t-ainspiorad mar bráthair mé—agus pós mar ná beid ár leithéidí arís ann. Is cóir cubaí go gcuirfí ar fáil don mhúincir leanann sinn fáisnéis éigin ar na *diversions*¹ agus *advintures*² abí ann lena linn mar ná beid sómplaí arís ann go bráth agus mar ná beid aon tsaol eile ann i nÉirinn coíche ioncúrta leis an saol úd againne na bfuil anois ann.

O Cúnasa mo shloinnead Gaela, Bónaparc m’ainm agus isí Éire féin an tírín is dúcas dom. Ní ciurhneac liom go fírinneac an lá rugad mé ná aon cuid den céad leith-bliain a cáiteas abrus ar an saol so, aac gan amras bíos im beataid go cinnte san aimsir sin cé na bfuil aon cuimne agam uirthi, óir ní béinn anois ann aac go rabas an uair sin ann, agus is do réir a céile a tíg ciall don duine ach oiread le gaç créacúr eile.

An oíche roim an céad lá-breithe dom is amlaib bí m’athair-se agus Máirtín Ó Bánasa ’na suí ar mhullaç cró-na-gcearc ag breañnú na spéire dóib ag faire ar an uain agus pós ag caint le céile go macánca cneasta ar deacraçtaí an tsaoil.

“Maisead, a Mháirtín”, adubairt m’athair, “tá an gaoç adtuaid agus tá croc doiceallaç ar na Beanna Bána, beid fearctainn ann roim maidin agus

¹ sleip. ² eaçtraí.